

KOKORSKÉ NOVINY

XIX/4
SRPEN 2017
5,- Kč

Občasník pro občany městečka Kokory a nejen pro ně

Svatý Jene z Nepomuku, drž nad námi svoji ruku, by nám Bůh dal, co dal Tobě a náš jazyk neshnil v hrobě. K.H.B. Smuteční vrba už dávno za sochou není, ale svatý Ján má s českým jazykem trvale moc starostí na všech frontách.

Jak se nazývá (neoficiálně) část Kokor na obrázku? (lehké). Kde stojí redakční fotograf? (náročnější).

Fota KN

ÚVODNÍK

Červenec a srpen, období dovolených, cestování, vedra a především prázdnin a pro noviny tzv. „okurková sezóna“. Po suché a horké první dekádě tropických dnů i tropických nocí plných potu, přinesl 10. a 11. červenec slušný déšť, dalo by se říci „zahradnický“. Ale to už si necháme do rubriky „Kokorské počasí“, která bude v tomto čísle sledována zhruba do poloviny srpna. Jen těch 20 vteřinových litrů průtoku v Olešnici je stav opravdu alarmující a téměř kritický. Ale pozor, vlivem pokračujícího sucha už za týden teklo podle meteorostanice u Lenochového v Olešnici jen 9 vteřinových litrů. Podrobněji čtěte uvnitř listu.

Do minulého čísla KN se vloudila závažná chyba, které si ovšem prakticky nikdo nevšiml. V záhlaví na každé vnitřní stránce může čtenář zaznamenat ročník a pořadové číslo výtisku v tom kterém roce. Tentokrát mělo být správně označení KN XIX/3. Nesprávně bylo (vinou tiskařského šotka) uvedeno KN XIX/2. Čtenářům se omlouváme, i když chyba žádné závažné potíže nezpůsobila.

Potěšil nás mejl od našeho čtenáře z velké rodiny kokorských Fialů, toho nejmladšího Petra, (ročník 1951) dnes z Frýdku Místku. Čte Kokorské noviny i Knihu o Kokorách, děkuje za ně a pokládá (s trochou smutku, že jejich ročník se nesešel) srazy absolventů za dobrou a užitečnou věc. Jsme rádi, že „zahraničních“ čtenářů Kokorských novin na internetu přibývá a že nám o tom podají zprávu.

Naše cestovatelka a renomovaná dopisovatelka Zuzana Habáňová nás upozornila na mladou fotografku Andreu Kozákovou, která v okolí Kokor zachycuje na výborné úrovni přírodu, zejména rostliny a květy. 20. 7. 2017 byla její fotografie zrajícího obilí převzata televizí NOVA, jako pozadí studia při pořadu Snídaně s Novou. Spolu se Z. H. doporučujeme našim čtenářům, komunikujícím na sítích, sledovat tyto krásné fotografie také na facebooku.

Kokorské zrající obilí na TV Nova.

Foto převzato

Prostřednictvím otce Zuzany pana J. H. jsme dostali zodpovězený i dotaz, kdo je Andrea Kozáková. Mladší, či spíše „střední třída“ je to jasně, tak tedy pro ty dříve narozené: Andrea je dcerou manželů Jiřího Krpaty a Jany Krpatové, rozené Šiblové. Jejich rekonstruovaný dům stojí na rozhraní Pusté a Haltýř. Věříme, že se nám podaří s nadanou fotografkou navázat užší spojení a častěji využít její fotografie „od nás“

Andrea Kozáková

Foto převzato

i „doma“ v našich novinách. Před uzávěrkou jsme dostali i vzácné záběry na desítky čapů bílých a jednoho černého u Brodku od J. Teimera i jeho další snímky. Určitě je využijeme v následujících číslech našeho listu. Jen houš.

ZASTUPITELSTVO OBCE KOKORY

konalo své řádné zasedání dne 14. 6. 2017 a přijalo z jednání následující **usnesení**

Zastupitelstvo obce Kokory schvaluje:

- program zasedání Zastupitelstva obce Kokory dne 14.06.2017
- ověřovatele zápisu paní Drahomíru Lörinczovou a paní Annu Gajdoškovou
- rozpočtové opatření č. 3/2017
- povolení výjimky z nejnižšího počtu žáků dle § 23 zákona č. 561/2004 Sb., školský zákon,
- ve znění pozdějších předpisů v Základní škole Kokory, v rozsahu 146 žáků pro školní rok 2017 až 2018 a úhradu výdajů na vzdělávací činnost školy nad výši stanovenou krajským normativem
- Smlouvu o budoucí smlouvě o zřízení věcného břemene a smlouvu o právu provést stavbu č. IP-12-8020209

Zastupitelstvo obce Kokory neschvaluje

- vyvěšení moravské vlajky dne 05. 07. 2017
- vydání Obecně závazné vyhlášky o nočním klidu

Zastupitelstvo obce bere na vědomí

- plnění usnesení z minulého zasedání zastupitelstva obce
- část došlé pošty
- informace ze zasedání Rady obce Kokory konané dne 05.04.2017, 26.04.2017, 31.05.2017,
- usnesení ze 17.valné hromady Sdružení obcí Mikroregionu Dolek ze dne 16.05.2017 a informace o zaregistrování nových stanov Sdružení obcí střední Moravy
- všeobecné informace přednesené starostkou obce
- rozpočtové opatření č. 2/2017 schválené Radou obce Kokory dne 31.05.2017
- výkaz Fin 2-12 M k datu 31.05.2017
- informace o proběhlé schůzce školské rady ze dne 01.06.2017
- stavební záležitosti
- informace týkající se poskytnutí dotace k akci „Kanalizace a ČOV Kokory“
- informace ke sdělení Ministerstva vnitra ČR, č.j. 342/2017 a dále k výzvě Ministerstva vnitra ČR, č.j. 341/2017

Hana Zittová v.r. starostka obce

Usnesení bylo vyvěšeno a sejmuto dle daného pořádku v podobě listinné a zavešeno v elektronické podobě na webové stránce obce.

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

NAROZENÍ DĚTÍ

Dne 30. 7. 2017 se narodilo děvče RADKA ŘEHÁČKOVÁ

Vítáme srdečně, společně s dalšími občany, dívčenko mezi nás a přejeme jí, aby vyrůstala ve zdraví a pohodě k potěšení a radosti svých nejbližších i celé obce.

UDÁLOSTI V OBCI

Vzhledem k tomu, že další číslo KN vyjde až koncem října, připomínáme občanům voličům už dnes:

Dne 20. a 21. října 2017 se konají volby do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky. Volební místnost bude tradičně umístěna na Obecním úřadě v Kokorách. První den se volby konají od 14,00 hod. do 22,00 hod., druhý den od 8,00 do 14,00 hod.

SŇATEK uzavřený na Obecním úřadě Kokory tentokrát v našem výčtu chybí.

ÚMRTÍ OBČANŮ

Dne 7. 7. 2017 zemřela klientka CD Ludmila Botková

Dne 10. 8. 2017 zemřela paní Božena Kavková,

Dne 20. 8. 2017 zemřela paní Ludmila Bednářiková

Budiž jim země lehkou a čest jejich památce.

VÝZNAMNÁ JUBILEA

sedm kokorských občanů v září a v říjnu 2017 dosáhne věku 80 a více roků a jeden či vlastně jedna jubilanťka už překročila devadesátku.

1. 9. dovrší a oslaví kulatých 80 pan Karel Bluma.

8. 9. dosáhne věku 91 roků paní Marie Veselská

11. 9. se dožívá 80 roků klientka CD Ludmila Nesvadbová

14. 10. dovrší 86 let paní Jarmila Kubáčková

16. 10. dosáhne věku 82 roků paní Jiřina Jiříková

17. 10. se dožívá kulatých 80 let pan Miroslav Majer

23. 10. dovrší věk 87 roků pan Zdeněk Ministr

28. 10. se dožívá věku 85 let pan Karel Miklák

Všem jubilantům přejeme za Kokorské noviny, OÚ Kokory a spoluobčany hodně zdraví a pohody do dalších let. Ke kulatinám a věku přes devadesát blahopřání ještě podtrhujeme.

STAVEBNÍ PRÁCE V OBCI

Obec Kokory má zpracovaný projekt na opravu přechodu pro chodce směrem od Jednoty k poště. Tento přechod neodpovídá v současné době již platným normám. V současné době bylo ukončeno výběrové řízení na dodavatele stavby „Oprava přechodu pro chodce přes silnici I/55.“ Jedná se o projekt, který je finančně podpořen Olomouckým krajem ve výši Kč 298.523,- za účelem podpory zvyšování bezpečnosti chodců na silnicích I., II. a III. třídy na území Olomouckého kraje s termínem dokončení stavby do 30.12.2017. Účelem poskytnutí této dotace je částečná úhrada ustatných výdajů. Vzhledem k nejistému začátku zahájení stavby kanalizace a výši vysoutěžené ceny za opravu přechodu, která se rovnala ceně rozpočtové, bylo rozhodnuto v zájmu hospodárnosti výběrové řízení zrušit a posečkat s realizací celé stavby.

Další připravovaná akce „Kanalizace a ČOV Kokory“ je ve fázi probíhajícího nového vyhlášení výběrového řízení na dodavatele stavby a poté doložení všech potřebných dokladů ke kontrole a schválení na Státním fondu životního prostředí ČR v Praze. Termín máme do konce měsíce října. Pokud bude vše v pořádku, měla by nám být přislíbená dotace odsouhlasena. Bohužel u všech dotovaných akcí je největším problémem jejich administrativní stránka. Snad se nám podaří vše zvládnout a posunout se již konečně k samotné realizaci.

Drobné opravy probíhají v mateřské škole. Tam bude uvedena do provozu automatická pračka a sušička prádla. Instalace nového plynového sporáku v kuchyni je již provedena. Zbývá nám ještě oprava čerpadla v kotelně. V základní škole máme stále před sebou výměnu oken a dveří, izolaci suterénu a zateplení. Podmínkou vypsání dotace na zateplení veřejných budov je bohužel i současné vyřešení rekuperace vzduchu v učebnách. Stavebně by splnění této podmínky znamenalo značné vnitřní zásahy do budovy školy. Bude proto na zvážení, zda celou akci není výhodnější realizovat postupně z vlastních prostředků.

Starostka

POZVÁNKY NA TRADIČNÍ AKCE

9. 9. 2017 Cyklistická výjízďka, obce mikroregionu Dolek, start v Brodce u Přerova.

23. 9. 2017 proběhne celorepubliková úklidová akce Uklidme svět, uklidme Česko. Obec Kokory organizuje tento úklid pod názvem „Uklidme naši obec a okolí“. Sraz účastníků bude 23. 9. 2017 v 9:00 hod. u Základní školy Kokory.

Na všechny akce bude zveřejněn aktuální leták na webových stránkách obce www.obcekokory.cz

TŘÍDĚNÍ ODPADU

Upozorňujeme občany, aby se snažili co nejvíce třídit odpad. Stále se setkáváme s ukládáním odpadu mimo určené nádoby a s ukládáním bioodpadu do popelnic na směsný komunální odpad. Snažte se využívat co nejvíce kompostérů, které máte od obce zdarma ve výpůjčce. Do školního dvora je možné ukládat starý papír, dále mají ve škole nádoby na drobný elektroodpad a použité tonery do tiskáren. Na podzim zorganizujeme opět sběr nebezpečného a velkoobjemového odpadu. Stavební materiál a suť můžete odvézt na skládku v Žeravicích nebo Přerově. Děkuji za snahu a pochopení. Sběr použitého textilu bude opět po příslušných pracovních Diakonie Broumov zajištěn na podzim. Sběr proběhne jako obvykle v hasičské zbrojnici. O přesném termínu budou občané včas informováni.

Starostka

HOSPODAŘENÍ S VODOU

DOPIS PŘEROVSKÉHO MAGISTRÁTU

STAROSTŮM

Oddělení vodního hospodářství a zemědělství Odboru stavebního úřadu a životního prostředí Magistrátu města Přerova zaslalo téměř šedesáti starostům obcí, městysů a měst Přerovska naléhavý dopis, upozorňující na kritický nedostatek vody ve vodních tocích, rybnících a nádržích, na klesající hladinu vod podzemních a na celkově velmi špatnou hydrologickou situaci.

Upozorňuje na zákaz obecného nakládání s povrchovými vodami. Zákaz byl vyhlášen s okamžitou platností a potrvá až do 20. září 2017. Zároveň apeluje na důležitost udržení funkce celého ekosystému, např. zachováním minimálního zbytkového průtoku povrchových vod za odběrem, důsledným dodržováním manipulačních řádů na vodních dílech, kde dochází k nakládání s vodami, šetrným odběrem podzemních vod ze studní a racionálním úsporným odběrem pitné vody z vodovodních řádů; vše podřízeno tomu, aby nedocházelo ke zbytečnému plýtvání vodou. Dále doporučuje v maximální možné míře zachycovat srážkové vody v místě jejich spadu, využívat je přednostně např. pro závlahu a snižovat tak zbytečný odtok vody z krajiny.

Obec Kokory předává tuto informaci občanům prostřednictvím úřední desky v písemné i elektrické podobě, dále opakovaně pomocí místního rozhlasu a zveřejněním základních faktů a opatření i zde, v našich Kokorských novinách.

Kš

Ze odběrem pro Čekyňský rybník je Olešnice v poměrně dlouhém úseku naprosto suchá a prakticky mrtvá. Snímek pořízen z mostu přes Olešnici mezi Penčicemi a Čekyní 17. 8.

Kš.

ZE ZŠ A MŠ KOKORY

„TONDA OBAL“ NA ZŠ KOKORY

Tato výchovně vzdělávací akce „Tonda Obal“ se na svých cestách zastavila i na kokorské škole. Doplnuje tak i konkrétní snahu obce hledat všechny formy třídění odpadu.

Recyklace, sběrný dvůr, třídička... Už od dětství by se každý občan měl zabývat tématem, jak šetřit přírodu. Celosvětovým problémem je zahlcení přírody množstvím odpadků, i proto se kokorské děti rozhodly, že si osvěží své znalosti získané v rámci environmentální výchovy, vzdělávání a osvěty. Pokusily se pochopit, jak mohou právě tříděním odpadu pomoci okolnímu světu. Každý žák si odnesl drobnou odměnu a určitě byl čas s „Tondou Obalem“ pro ně přínosný.

Mgr. Irena Svozilová

Hra i poučení. Zkrátka: „Třídíme odpad“.

Foto archiv ZŠ

OLYMPIJSKÝ BĚH NA ZŠ KOKORY

Naše škola se ve středu 21. 6. 2017 již po třetí zapojila do celorepublikové akce „Olympijský běh“. Trať byla vytyčena po obci v délce 1000 m a zúčastnili se jí téměř všichni žáci naší školy a dokonce i jedna maminka. Někteří rodiče přihlíželi a fandili. Nechybělo ani důležité rozzcvičení. I přes úmorné vedro doběhli všichni do cíle bez úrazu a s úsměvem na tváři. Čekaly na ně drobné odměny od sponzorů běhu a vyhlášení vítězů letošního ročníku. Nejrychlejší běžec byl Tomáš Válek, s časem 4:03 minut ale nepokořil loňský rekord Jana Majárka.

Vítězové jednotlivých kategorií a ti co „vystoupili na stupně vítězů, čili „na bednu“:

I. – II. třída: 1. Patrik Spáčil I. třída, 2. Pavlína Dobešová II. třída, 3. Ondřej Stiskálek I. třída.

III. – V. třída: 1. Štěpán Stiskálek (III), 2. Adéla Malátková (IV), 3. Adam Horák (III)

VI. – VII. třída: 1. Jiří Zapletal (VI), 2. Jaroslav Polák (VI), 3. Anežka Jurečková a Jana Válková (VII)

VIII. – IX. třída: 1. Tomáš Válek (IX), 2. Matěj Matuškovič (VIII), 3. Jaroslav Jurník (IX)

Mgr. Jana Mojdlová

ŠKOLNÍ AKADEMIE NA ZÁVĚR ŠKOLNÍHO ROKU

Jako každý rok, tak i letos se v naší kokorské škole s vypětím všech sil připravovala školní akademie. A úsilí se vyplatilo. Pestrý mix vystoupení, které si děti připravily, nabídl tanec, zpěv, scénky, recitaci a mnoho zábavy. Všechny děti, paní učitelky a také naše moderátorky **Jolanka Drabiščáková a Maruška Mičkalová**, si zaslouží velké poděkování za odvedenou práci. Doufáme, že pro všechny, kteří se na nás přišli podívat a podpořit nás, to byl příjemně strávený čas.

Mgr. Miroslava Medříková

Plně jeviště.

Obě foto archiv školy

Na prknech, která znamenají svět. A devátáci „ádié“ a do světa.

Třeba z nich budou i umělci

Foto archiv ZŠ

SLAVNOST VYSVĚDČENÍ

29. 6. v 15:30 hodin zahájila paní učitelka Mgr. Miroslava Medříková tradiční slavnost vysvědčení žáků IX. třídy. Rodiče shlédli prezentaci, průřez školními léty svých dětí. Slavnost pokračovala písní „devátáků“ a potom už došlo k předávání posledního vysvědčení z kokorské školy a pamětního listu. Paní učitelka ho doprovázela zveršovanou výstižnou charakteristikou každého žáka.

V pátek 30. 6. se loučila IX. třída na společném setkání se všemi žáky školy. Vyslechli si zdravice – přání žáků I. – VIII. ročníku. Setkání pokračovalo udělováním pochval třídních učitelů a ředitelky školy. Pochvalu ředitelky školy si za tento školní rok zasloužily:

Pavlína Dobešová (2. třída) – za pilnou práci ve vyučování, každodenní pomoc učitelů a výborné studijní výsledky

Tereza Horáková (4. třída) – za přístup ke školním povinnostem, za ochotu a vstřícnost

Vendula Eliášová (5. třída) – za vzorné plnění školních povinností, aktivní přístup k výuce, vstřícnost a kamarádské chování ke spolužákům

Jolana Drabiščáková a Marie Mičkalová (9. třída) – za pomoc při pořádání kulturních akcí

Pavla Malátková (9. třída) – za vítězství v Okresním kole konverzace v anglickém jazyce a za reprezentaci školy v Krajském kole JAK.

A kde budou pokračovat vycházející žáci ve studiu?

Střední škola technická: zámečník, obráběč kovů.

Gymnázium Jakuba Škody v Přerově: 1 žák

Gymnázium J. Blahoslava a Střední pedagogická škola: předškolní a mimoškolní pedagogika, pedagogické lyceum

Střední zdravotnická škola Prostějov: zdravotnický asistent

Střední odborná škola Šumperk: cestovní ruch

Střední průmyslová škola v Přerově: technické lyceum

Policejní akademie v Holešově: bezpečnostně právní činnost

Na 8 leté Slovanské gymnázium byl přijat 1 žák naší školy.

Za všechny pedagogy přejí odcházejícím žákům skvělý start do další etapy vzdělávání, úspěchy a spokojenost ve studiu.

Mgr. Marie Kondlerová

Kokorské noviny i obec se k přání paní ředitelky připojují.

Ještě najít ten poklad a budou prázdniny.

Malých zájemců o poklad bylo i na gulášfestu opravdu hodně. Někde tady u myslivecké chaty musí opravdu být. Více uvnitř listu v článku GULÁŠFEST KOKORSKÉ

Fota Sousedě

BARMA, ZEMĚ ZLATÝCH PAGOD – ZÁVĚR

Naše již zavedená a osvědčená reportérka a cestovatelka Zuzana Habánová provedla naše čtenáře již mnoha bližšími i opravdu vzdálenými zeměmi. Tentokrát nás provázela po Barmě a své vyprávění v tomto čísle KN uzavírá. Vzhledem k množství opravdu pěkných fotografií nám možná zbude několik obrázků i do příštího čísla. Po návštěvě tajuplné jeskyně soukromých Budhů (v minulém čísle) v další cestě pokračuje a dělí se s námi v textu o nové neuvěřitelné zážitky:

Se skupinou mladých Poláků míříme nočním autobusem k největší atrakci Barmy i celé jihovýchodní Asie. Starověké královské město Bagan tvoří moře budhistických chrámů, pagod a klášterů, kterých tu bylo od 9. do 13. století postaveno kolem 10 000. Do dnešního dne se jich na ploše 40 km2 dochovalo 2 230.

Je těsně před svítáním, a tak vyrážíme k jedné z nevyšších pagod přivítat východ slunce. Musíme si zout boty, šplháme po strmých schodech na ochoz, kde již stojí houfy turistů s přichystanými fotoaparáty. První paprsky ranního slunce před námi odhalují okouzlující scenérii. Planina je poseta starobylými stavbami všech tvarů a barev, lidé fotí jak o závod a nad našimi hlavami vzlétají jeden po druhém horkovzdušné balony s bohatými cestovateli a drony, novinka západních turistů, kteří si vše natáčejí z ptáčích perspektiv. Půjčujeme si elektrokolo, které vypadá jako motorka a vyrážíme na průzkum historického areálu. U nejznámějších památek potkáváme opravdu hodně turistů. Uvnitř každé pagody jsou

Že opravdu končíme, se přesvědčili i rodiče na vlastní oči. Devět let školní docházky uběhlo jako voda. Kam půjdeme, už popsala paní ředitelka. Také jí a všem ostatním pedagogům i zaměstnancům školy patří náš dík za léta prožitá v pěkném a vstřícném prostředí kokorské školy. Nezapomeneme a budeme se vracet.

Poslední vysvědčení z kokorské školy.

Fota archiv ZŠ

A toto je silný vítr loučení, ale možná i návratu.

Fota archiv ZŠ

A možná je to i stříbrný vítr, jak ho znaly i předchozí generace.

sochy Budhy. A taky spousty prodejců, naháněčů a snad největší koncentrace malířů, co jsem kdy viděla. Všichni přísahají, že nažehlené obrázky vlastnoručně namalovali. Po unavujícím smlouvání si i já kupuji dvě kresby za pětinu nabízené ceny. Jakmile popojedeme dále do nitra rozpálené roviny, ocitneme se úplně sami mezi opuštěnými pagodami.

Pagody najdete i na pláži

Fota autorka

Barma je plná historických staveb.

Všechna fota Z.H.

Invaze turistů, čekajících na východ slunce.

Občas nakoukneme dovnitř a překvapí nás ještě krásnější sochy Budhy než v těch turistických. Po písčitých cestách si objednáme několik desítek pagod, a to nám pro dnešek stačí.

Energii si doplníme šťávou z cukrové třtiny, místní paní nám ji vylisuje na archaickém kolovrátku.

Udiveně pozorujeme dvounohého psíka, který kolem ní vesele pobíhá. Má jen jednu přední a jednu zadní tlapku na levé straně. Turisté zůstávají v Baganu několik dní, my však máme splněno a další den pokračujeme na jihozápad.

Šťávu z cukrové třtiny nepijeme každý den.

Fota autorka

Před odjezdem si ještě zajdeme k Iravádí, nejdelší a největší barské řece. Na hladině se pohupují dřevěné lodky, všude hromady odpadků, opodál se suší jakési hadry a okolo potulují vyhublé krávy a překvapivě vypasená prasata. Domky v chudinské čtvrti jsou jen z plechu a dřevěných prken, špinavé děti po nás pokukují a nenápadně vybíhají na blátivou cestu. Sem turisté opravdu nechodí.

Andamanské moře, nádherná pláž.

V nočním autobusu nám ke spánku hraje hlasitá cirkusová hudba, kterou Asiaté milují. Ráno přeseďme do místního autobusu s malinkými úzkými sedadly a uháníme osm hodin prašnými cestami přes výmoly a serpentyňy na pobřeží.

Vyčerpaní po dvaceti hodinách jízdy přijíždíme do vesničky Ngwe Saung. Místo taxíků tu jezdí motorky, a tak si v dlouhé sukni sedám z boku za řidiče, křečovitě se jej jednou rukou držím, druhou zachraňuji krosnu a řítíme se v hustém dešti kamsi kamenitou cestou.

Konečně jsme v ráji. Třpytící se hladina Andamanského moře omývá bílou, 13 kilometrů dlouhou písčitou pláž lemovanou kokosovými palmami. Pláž je liduprázdná, jen sem tam projde místní domorodec, bílý turista nebo projede motorka ověšená kokosy. Na znamení nám zastaví a kupujeme si kokosový ořech s lahodnou šťávou. Po vypití nám jej chlapec rozsekne a můžeme si sníst šťavnatou dužinu. Dokonce mají přímo na pláži malé zlaté pagody. Přítel je nadšený, nikdy takovou náheru neviděl. Ubytujeme se v jednoduché bambusové chatce v levném resortu. Vláda sem ještě nezavedla elektřinu, přes den jsme bez proudu, ale v noci generátory pracují na plné obrátky a vše krásně svítí. Vedle jsou vystavěny luxusní hotely s bazénem, kam si občas zajdeme na Wi-Fi připojení. Potkáváme tu jen bohaté Barmánce ve značkovém oblečení. Kdo jiný to může být než vojenská junta? Tři dny jen relaxujeme a procházíme se podél pobřeží.

V nedalekém sloním útulku krmíme slony cukrovou třtinou a smíme se na nich projet hustou džunglí.

Tahle krásná část Barmy nebude tak brzy zasažena masovou turistikou. Dostat se sem je obtížné, jediná cesta autobusem je dosti únavná a letecká doprava zatím nedostupná.

Naše cesta se chýlí ke konci a my se přesouváme do největšího a bývalého hlavního města Rangún, od roku 1989 přejmenovaný na Yangon. Je přeplněn lidmi a zcela ucpan kolonami aut.

V srdci města se nachází nejposvátnější a nejkrásnější pagoda v Barmě, Zlatá pagoda Šwedagon. Celou stavbu pokrývají zlaté plátky, prý je na ní více zlata než v rezervách britských bank. Špice pagody je poseta drahokamy, třpytivých diamantu je zde asi 5 500, rubínů zhruba polovina. Zlatý povrch nádherné stavby odráží sluneční paprsky a tisíce drahokamů jiskří na všechny strany. Není divu, že právě Zlatá pagoda je turistickým lákadlem země. Fotíme si ji za světla i za tmy, kdy je ještě úchvatnější a září do celého okolí. Rangún nevypadá jako moderní betonová asijská města, čas se tu zastavil někdy v 60. letech minulého století. Kontrast tradice a moderny podtrhává opět mnoho mladých mnichů hrajících si se svými smartphony.

. U našeho hotelu v centru města to navečer neskutečně ožívá. Úzké uličky se zaplňují pojezdovými stánky se smaženými kraby, krevetami, chobotnicemi a různými exotickými dobrotami. Odhodlávám se a zkouším směs sušených žab, brouků, cvrčků a larev. Chutná to ale odporně, jako bych žvýkala syrové ovesné vločky úplně bez chuti. Skvělé rýžové nudle s exotickou směsí zeleniny a masa a místní točené pivo si ale vychutnáváme. (Viz foto)

A zde také končí naše putování krásnou Barmou, zemí plnou kontrastů. I když je už nějaký čas otevřená turistům, stále neztratila kouzlo dávných časů Indočíny, vůni, barevnost a nedotčenost Asie, kterou spousta okolních turistických zemí bohužel postrádá. Snad to tak ještě chvíli zůstane.

Sezame, sezame, otevři se... Tentokrát jde ovšem o kvítka na sezamovém poli v Barmě. Všechny snímky v cestopise jsou z archivu Zuzany Habáňové, která už pro Kokorské noviny a jejich čtenáře připravuje další cestovatelské zážitky. Nenechte si je ujít v říjnovém čísle.

Z. H.

OSM POKOLENÍ NA GEISLEROVĚ STATKU.

Pro osvětlení připomínáme, že rodina nadučitele, regenschorihho a skladatale Antonína Geislera se po jeho penzionování v roce 1886 (autorka použila dobového termínu „dán do výslužby“) přestěhovala z naturálního bytu v budově „staré školy“ do vlastního – „na statek“ č.p. 164. Dům stojí dodnes (foto v minulém čísle KN) a paní Berta Geislerová Steinmannová popisuje, jak se v něm celá rodina scházela. Části textu paní Berty používáme bez úprav.

Na život na statku, píše paní Berta, vzpomínají jistě všichni rádi, ať si ho užili při trvalém pobytu, nebo pouze občasné jako rodinní hosté. (Mějme na paměti, že nejmladšímu z „dětí“ Janovi – pozdější průmyslník v Ostravě – bylo tehdy zhruba 20 roků, autorce přes 30.) Bylo to hotové pozdvižení vždycky, když se sjížděli z obou stran vlaky do Brodku, nebo povozy přímo do Kokor synové a dcery, nyní ponejvíce již s vlastními rodinami, ku oslavám svátku milých rodičů. Býval to jednak slavný den sv. Antonína 17. ledna, jednak neméně slavný den sv. Anny 26. července. (Svatá Anna, to souhlasí, ale sv. Antonína jsme zvyklí slavit 13. června – pozn. redakce) A počet návštěvníků a gratulantů těchto nezapomenutelně krásných rodinných oslav rostl rok od roku. Už od ranních hodin hlahlily chodby dětmi všeho věku na výběr, oba pokoje přízemní i tři pokoje v poschodí byly plny rušného a radostného hovoře dospělých. A nebylo vzácností, že v prostorách statku muselo se vyčarovat místa třeba i pro více než 30 osob. Děti ovšem měly vždy bezpečnou většinu. Stálo nejdříve za podívanou, když za zvláště mimořádných okolností muselo jim být ustláno večer na zemi v zeleném pokoji, kde podél stěn všechny, ležící jedno vedle druhého, zářili očima z této vzácné pro děti příležitosti. Na spaní nebylo ovšem dlouho pomýšlení a bylo zapotřebí vždycky rozhodného zákroku všech rodičů na konec, aby nastal konečně žádoucí klid. Dnes z těch dětí už je i dědeček, ale jistě ani on, ani žádné z dětí ostatních nezapomenou na ty pohádkové doby. Dokonce nelze zapomenout ani na ty vzácné vůně, které naplňovaly vždycky chodbu kokorského statku při každém otevření dveří od komory, která nikdy nezapírala, že je v ní naschováváno mnoho dobrot pro mlsné hubinky.

Před desátou hodinou, po přesnídávce, chodívalo se bez výjimky do kostela na „velkou“.

Zpět se chodilo obvykle chodníkem za humny. (Kudy asi tento chodník vedl, můžeme dnes jen spekulovat- pozn. redakce) To zvonilo už obvykle poledne, takže zbylo sotva několik chviliek na prohlídku kaple sv. Františka, který na kopečku před oltářem ve své kapli ležel na zemi. Snad mohly se ještě děti pokradmu svěřit od Františka po šikmém zídce vyleštěné od kluků jako zrcadlo. Nezapomnělo se na zastavení u studánky před samým statkem, kde vyvěral znamenitý pramen pitné vody.

KN

Nedělní Kokory dnes.

Foto redakce

Zde, na kůru kokorského kostela Nanebevzetí Panny Marie, vládl téměř celou polovinu XIX. století rektor Antonín Geisler, odtud proudily mezi věřící jeho melodie. Důstojné koncertní produkce v těchto prostorách nejsou zvláštností ani v současnosti.

Foto R. J.

Pak rovnou šlo se nahoru do poschodí, do zelené světnice, kde dávno před polednem byl upravený stůl sahající po délce světnice téměř ode zdi ke zdi. Zelená světnice byla ze všech pokojů na statku největší a nejsvětější. Ostatně světla bylo v celém statku dost.

Odstarší děti mívaly obyčejně svoji vlastní tabuli. Nebývalo na pořadu jídel mnoho, ale všechna vždy znamenitě připravená. Za tohoto stolování bývalo vždy projevováno v projevech přání, vděčnost a láska milým rodičům. Ale ani o vtip, nebo veselé vypravování, které dovedly srdečně rozesmát celou společnost, nebyla nikdy nouze. I písně a sborky, nebo čtyřruční hra na klavír, našly zde své oblíbené místo. Odpoledne konala se obvykle cesta do lesa; bez této oblíbené lesní pouti nelze si snad ani představit kokorské sváteční odpoledne. Účastníků bylo vždycky dost. V podvečer celé shromáždění šlo se opět u stolu, ale někteří obyčejně už jen na kvap, protože cesta do Brodku byla daleká a vlak nepočkal. A pak dlouho a dlouho bylo všem na zažitý den vzpomínáno.

17. června roku 1893 zemřel milovaný otec a dědeček Antonín Geisler k velikému zármutku celé rodiny. Pohřbu zúčastnilo se mnoho kolegů – učitelů a bývalých žáků i občanů z Kokor i obcí okolních. Ten den v proslovích i rozmluvách bylo mnoho a vděčně vzpomínáno na zásluhou činnost zesnulého. A tyto světlé vzpomínky v jeho bývalém působišti trvají dodnes u těch, kdož ho znali.

Po smrti otcově zůstala dobrá maminka středem celé rodiny; k ní vraceli se členové rodiny v den jejího svátku jako dříve, aby se s ní potěšili a s ní vzpomínali všeho toho štěstí minulých let, kdy byl ještě otec živ.

Maminka, občas už po léta postonávající, nemohla při otce věku ovšem postačiti všem těm starostem spojeným s vedením domu; to už od let bylo hlavním úkolem dcery Františky. Dcera Anna byla plně zaměstnána svým povoláním; nastoupila totiž po otcově smrti poštmirovské místo v Kokorách. Poštovní úřad byl umístěn na statku a tak dům byl nyní velmi rušný po celý rok. Byla to veliká novota pro dětskou rodinnou drobtinu, zvláště když později objevila se na chodbě i telefonní budka.

Ostatní dcery a všichni synové byli každý ve svém povolání roztroušeni na různých místech. (Paní Berta popisuje pak osudy jednotlivých členů rodiny samostatně a my z nich zdůrazníme zajímavá vazba na Kokory a nepochybnou „světskou slávu“.)

Maminka přežila otce o 11 let. Zemřela roku 1904 ve věku 76 roků, hořce oplakávána jako matka, babička a prababička svými syny, dcerami, vnuky a vnučkami. Pochována byla za neobyčejně velké účasti občanstva v Kokorách a uložena do společného hrobu k otci. Na statek jezdilo se od té doby k tetám Fanynce a Aničce.

Tolik (zatím) od paní Berty Geislerové – Steinmannové. V redakci hledáme způsob a formu pro zpracování dalších životopisných materiálů ze života rodiny, která se tak významným způsobem zapsala do historie naší obce a velkého regionu severní a střední Moravy. Sledujte další čísla KN.

KOKORSKÉ POČASÍ, LÉTO 2017

Prázdninové počasí mělo v naší lokalitě své výkyvy, ale jedno zůstalo zejména v 1. polovině července dominantní – sucho a sucho. V regionálním tisku si posteskl i předseda kokorského družstva Ing. Lichnovský, ovšem včetně naděje, že by to srpen mohl u některých plodin ještě zachránit. Jednou sice trochu sprchlo, ale vydatný zahradnický déšť posloužil možná jen někde v okolí, u nás spadlo, jak se říká, „pár kapek“. Až v pátek 21. 7. přece jen v noci ten zahradnický příšel a na chvíli je po starosti. Vždyť stanice Kokory na Olešnici zaznamenávala po několik dnů průtok jen 9 litrů za sekundu. Byli jsme se 17. 6. podívat se zkušeným vodohospodářem, starousedlíkem z Podkonhotského mlýna mezi Penčicemi a Tršicemi, až na horním toku Varhošského potoka a bylo to velmi smutné. Vody je opravdu málo. (Viz samostatný článek uvnitř listu). A tak ten déšť 21. července byl opravdovým požehnáním. Zprvu se zdálo, že ho bylo opravdu dost, ale to bylo opravdu jen zdání a trochu to pokazilo nástup do žní. V předcházejících vedrech jsme zaznamenali nejen tropické dny, ale i tropické noci, kdy se téměř nedalo spát. Např. o půlnoci před uvedeným deštěm jsme na čidle redakční meteorostanice zaznamenali teplotu 25°C. Škoda, že na zařízení máme poruchu elektroniky srážkoměru, srážky v tomto případě jen odhadujeme a to na 3 až 4 mm, možná o něco více. Podrobnosti a bilanci tedy přenecháme odborníkům. A to nás ještě čekal skoro týden úmorných veder (až 34°C) na přelomu července a srpna, a k tomu znovu tropické noci s půlnocními teplotami 25 a ranními 22°C. Horké a slunečné počasí přálo i letos dýním Hokaido. Krásně vybarvené dýně ideální velikosti zachytil na začátku srpna redakční fotograf přes plot u sousedů.

Na začátku druhého srpnového týdne konečně zapršelo a to opakovaně a pak přišlo období předhodových až intenzivních bouřek, které našetřiskončily v pátek v noci. Celkový úhrn srážek však nebyl příliš vysoký. Hodová sobota a neděle už byly bez problémů. Ranní teploty klesly až na 12°C a lépe se dýchal i přes den. Ale pozor. Tropické dny i noci se ještě vrátily. Ještě 18. srpna bylo v noci 24°C. A to už je opravdu tropická noc. Zlom nastal kolem 20. srpna. A to už je skutečně „první podzimce“. Ráno je kolem 10°C, odpolední teploty už klepou na třicítku jen nesměle. A bude hůř.

Kš

GULÁŠFEST KOKORSKÉ

V minulém čísle Kokorských novin jsme popsali červnovou pozdně odpolední návštěvu redakce na „Starém hřišti pod Bramborem“ a osobní dojmy z této povedené, tentokrát značně rozšířené akce. Protože nám však chyběly výsledky a některá důležitá čísla, požádali jsme jednoho z pořadatelů „gulášfestu“ o celkový pohled na tuto kulinařskou a také technickou zábavně společenskou akci. Ing. Petr Kostiha nám poslal článek i doprovodné fotografie. Tady jsou:

Spolek Kokorští sousedé uspořádal v sobotu dne 17. 6. 2017 už potřetí Gulášfest Kokorské s dalšími doprovodnými akcemi a to s ukázkou zpracování palivového dřeva, předvádění štípacího automatu, horizontálních i vertikálních štípaček různých druhů a předvádění špalíkovače. Tuto doprovodnou akci zajišťovali následující vystavovatelé: PRODAG Zlín s.r.o., DŘEVO - ROB Říkovice a Čechák Jan Kokory. Praktické ukázky probíhaly po celé odpoledne v každou celou hodinu. Další doprovodnou akcí byly stánky s historickými a současnými lidovými řemesly udržovanými na venkově. Samotné vaření gulášů bylo zahájeno v 10 hodin. Celkem se přihlásilo 14 týmů z širokého okolí Kokor, od Mostkovic, přes Rokytnici, Brodek u Přerova či Čelechovic. Hlavní surovinou vaření bylo hovězí maso, ale návštěvníci mohli ochutnat také guláš dančí, jelení, zvěřinový, vepřový či kančí pochoutku. Největší raritou byl guláš z bizona. Celkem se navarilo 387 litrů této pochutiny. Pro hodnocení gulášů byla ustanovena pořadatelská komise zastoupená oběma pohlavími, mladším, středním i starším věkem. Komise hodnotila kreativitu týmů u vzhledu stánků, kvalitu masa a jiných surovin, barvu a vzhled gulášů a jejich chuť a vůni. Prodej byl zahájen okolo 14 hodiny. Krom gulášů „vařících“ týmů jsme připravili také bohaté občerstvení, pochoutky z udirny a makrely. Pro děti byly připraveny nanuky zdarma. Další odpoledním programem bylo krátké, ale neuvěřitelné vystoupení kouzelníka. Odpolední program doplnily soutěže pro dospělé i děti. Největší zájem byl o tradiční kulturně sportovní honbu za pokladem pro děti. Na stezku přírodou kolem kokorských rybníků a myslivecké chaty se vydalo celkem 58 dětí. V jejím průběhu plnily fyzické úkoly a na dalších stanovištích musely prokázat znalosti z české historie, kultury nebo přírodních vědomostí. (viz foto v přední části KN) Pro děti byly připraveny další atrakce jako nafukovací klouzačky a nafukovací skákací-prolétací hrad. Vyhlášení tomboly proběhlo v 17 hodin a byla rozdělena na dvě části, na dětskou a dospělou. Výtěžek z dětské tomboly bude rozdělen pro Základní školu v Kokorách a dětské týmy Národní házené Sokola Kokory. Odpolední program byl ukončen okolo 18. hodiny vyhlášením celkového pořadí týmů ve vaření gulášů.

Na prvním místě se umístil tým „Guláš z kontejnéra“ (měli i dresy s logem týmu, jak ukazuje foto), druhé místo obsadili Hasiči Brodek u Přerova a na třetím místě se umístil tým „U čtyř lopat“. Hodnotnými cenami byli ovšem obdarováni všichni soutěžící a do pátého místa včetně byly věnovány poháry. Od 19 hodiny následovala taneční zábava s kapelou Trifid z Olomouce. Pro dokreslení atmosféry doplňují pár čísel ze statistik. Množství guláše již bylo zmíněno, ale také se spotřebovalo 30 kg masa z udirny, 40 kg makrel, 120 párků v rohlíku a 20 beček piva. Obliba této akce nás velice těší a s úctou děkujeme všem týmům, návštěvníkům a také sponzorům. Za podporu Ministerstva zemědělství a udělení záštity srdečně děkujeme panu ministrovi Ing. Mariánu Jurečkovi.

Ing. Petr Kostiha

Nakonec vyhráli úplně všichni, i pěkné letní odpoledne a večer.

Všechna foto Sousedé

SETKÁNÍ S LEGENDOU - FRANTA „ŠUBRUP“

V červnovém čísle Kokorských novin, v článku o úmrtí poslední kokorské házenkářky z 1. republiky, jsme naznačili, že i muži české házené (a to bylo v Kokorách to hlavní), měli své vynikající reprezentanty. Dnes dodáváme, že současníky slečny Filky Košťálkové (ročník 1916) byli tehdy o něco starší brankář František Matuška st. (ten byl jejím brankářským vzorem) a hvězda kokorského útoku tohoto období, „Oskar“ Bubeník. Oba však už před léty odešli do házenkářského nebe. Také o nich jsme ovšem v našich novinách opakovaně psali. Za válečnou a poválečnou generaci jsme v uvedeném článku zmínili alespoň rodilého Kokoráka, tvrdého střelce „leváka“, Františka Červinku (ročník 1926). Mrzelo nás, že o něm téměř nic nevíme, a hledali jsme informace a pomoc. Tu ihned ochotně přislíbil pilný čtenář KN, jeho někdejší podřízený z Přerovských strojíren, Laďa Kopečný. Kontaktní pomoc v podobě mobilního telefonního čísla nakonec přišla jako první z druhé strany, ze Žeravic, od dcery Frantovy sestry, Evy Černé, rozené Skřenkové. Děkujeme za dobrou, téměř detektivní práci, celému řetězci mladších i starších dam, které se na úspěšném hledání podílely.

A teď už je to jiný příběh ze současnosti. Někdejší matador kokorské házené, Franta Červinka k naší radosti žije, hlavní stan má v Přerově, ale navíc dva, jak on sám říká „výměnky“, u dcery v Praze a zejména u syna v Lazníkách, kde právě tráví léto. Navíc už z telefonického rozhovoru je patrné, že je dobré myslet, s pomocí elektrokola dostatečně mobilní a na rodnou obec i sportovce své doby si velmi dobře pamatuje a rád zavzpomíná.

Zkrátka: slovo dalo slovo a domluvili jsme si schůzku, což bylo daleko více, než jsem zprvu očekával. 26. července odpoledne mne zeť naložil do auta a „tradá“ přes objíždky do Lazník. Věděli jsme přibližně, kde v obci hledat a tak, když jsem šel na zkoušku zazvonit a ptát se, bylo na zvonku napsáno Červinkovi. Trefa na první pokus.

Franta už nás čekal, připravoval svůj spolehlivý stroj a chystal se vyjet nám naproti. Říkal, že elektrokolo je výborný vynález a že také ohřátá voda pod zastřešením bazénu (viz foto - v pozadí) mu dělá velmi dobře na nohy.

. Foto Stanislav Lihán

Pod pěknou otevřenou pergolou se až překotně vynořovaly vzpomínky, jedna za druhou. František vzpomínal, na školu v Kokorách, na první žákovské a dorostenecké zápasy, na spoluhráče, na házenkářská přátelství (zejména s „Majdou“ Zapletalem z Pusté), na zápasy na starém hřišti pod Bramborem i u sokolovny, za války i v poválečných letech. Na velké tvrdé Y ze slova KOKORY, které nosil na svém dresu. Identifikoval útočníka Antonína Horáka na výřezu fotografie z turnaje ve Zlíně (ve vedlejší družstvu poznal i Aloise Veselského z Nelešovic), poslal pozdrav na slavnost v Nelešovicích.

Dvě generace kokorských házenkářů, i když z obrázku není věkový rozdíl jednoznačně patrný. Foto Stanislav Lihán

Bylo domluveno a potvrzeno, že Franta, obecně svými tehdejšími fanoušky i celou další generací přezdívaný „ŠUBRUP“, přijede na pozvání do Kokor v závěru srpna. Pobesedujeme, prohlédneme staré fotografie, určitě dojde na házenkářské příhody a vzpomínky a jejich interpretaci od přímého účastníka.

Samozřejmě počítáme s tím, že se o tyto zážitky podělíme s našimi čtenáři v některém z dalších čísel našich Kokorských novin. Franto, už se těšíme.

KŠ

MEMORIÁL LADISLAVA DOHNALA

Je to již rok a pár dnů, co zemřel před osmdesátkou dlouholetý a velký přítel myslivosti Ladislav Dohnal. Na schůzích MS Kokory jsme se dohodli, že na jeho počest uspořádáme střelby na asfaltové terče za mysliveckou chatou. Termín konání **1. ročníku memoriálu Ladislava Dohnala** byl stanoven na **sobotu 5. 8. 2017**. Informace o konání memoriálu byla vyvěšena i na webových stránkách. Myslivci nachystali vše potřebné pro konání střeleckých závodů: ve spolupráci s obcí Kokory posekali trávu na loukách okolo myslivecké chaty, a samozřejmě navařili i jídlo pro střelce a diváky.

Nadešel den závodů a hezké počasí panovalo již od rána. Přijelo 34 střelců z různých koutů naší Moravy, kteří chtěli ukázat své dovednosti. Mezi těmito střelci byla dokonce slečna okolo 22 let, která přijela až z jižní Moravy. Ta se nenechala zahanbit a docela se jí dařilo trefovat oranžové terčíky. *Poznáte střelce? Ten není z daleka.*

Foto MS

Ráno přijela i paní starostka obce Kokory, která popřála střelcům, ať se jim daří a spolu s myslivci zahájila střelecké závody. Střílelo se z několika stanovišť na různě vysoké letící terčíky. Mnoho diváků, kteří přišli na závody, prožili jistě hezký sportovní den. Srnčí na smetaně, které uvařil náš mladý Ladislav Dohnal se svou přítelkyní, se všechno snědlo. Okolo 16. hodiny závody skončily a byl čas na rozdávání cen. Všechny velké ceny a poháry s cedulkami konání memoriálu L. Dohnala si odvezli hosté do svých domovů.

Vítězní střelci, paní starostka a ostatní.

Foto MS

Myslivci chtějí poděkovat všem, kteří se zasloužili o veškeré přípravy, jako je sečení trávy, vaření, chystání střelnice, úklid oranžových terčíků a podobně. Hlavně chceme tímto moc poděkovat všem sponzorům cen, bez kterých by to nešlo. Poděkování patří MAS - Hanácké království, ale i obci Kokory za pomoc při sečení břehů a všem za ceny do soutěže.

V příštím vydání Kokorských novin vás budeme informovat o konání zkoušek psů v okolí myslivecké chaty.

Za myslivce Martin Pavlík

TOVAČOV, TOVAČOV, TOVAČOVSKÝ ZÁMEK...

Ctibor Tovačovský z Cimburka se jako zemský hejtman a kancléř opakovaně zapsal také do historie Kokor, např. roku 1490, jako poručník sirotků po Mikšovi z Kokor pozůstalých, narovnal navrácením majetku práva Bohuslava z Kokor, který se tímto stal v tuto dobu jediným vládcem Kokor. Kokory Bohuslav bohužel prodal Ludanicům už v roce 1492.

Ctibor Tovačovský z Cimburka, tento učený státník, politik a válečník, věrný podporovatel krále Jiřího z Poděbrad, zanechal pro budoucí generace nejen „knihu Tovačovskou“, jakýsi kodex práv a zvyklostí Moravy, ale také renesanční portál zámku a věž, jejíž název „Spanilá“ jí dokonale padne.

Spanilá věž tovačovského zámku, při svých 96 metrech výšky, tak dobře viditelná ze silnice I/55, patří spolu s dubským kostelem k nejznámějším panoramatickým obrazům pro Kokoráky i další projíždějící.

Mezi obdivovatele věže patří v současnosti „vlastně už kokorský klem-píř“ pan František Hradil (1943), který v roce 1994 umístil svou dílnu do Kokor. Dnes má v pronájmu dílnu v areálu ZD Kokory. Zavedenou firmu už vedou jeho synové Tomáš a Michal (*pozn.redakce: absolventi SPŠ stavební v Lipníku nad Bečvou*), ale otec poradí a pomůže.

Zhruba před dvěma lety neodolal pan Hradil přání či objednavce kamaráda a „po chvilkách“ a prakticky pouze za cenu materiálu, se pustil (jen podle fotografie) do zpracování modelu věže a portálu tovačovského zámku z materiálu mimořádně náročného na zpracování – z mědi.

Těsně před dokončením a transportem modelu (zhruba 1: 50) zachytil redakční fotograf KN model i jeho tvůrce pana Františka Hradila v polních podmínkách před dílnou. Podle přání zákazníka, ponechá se model k postupnému přirozenému vytvoření patiny. Kam věž poputuje, jsme už nevyzvídali, ale určitě jde o tovačovského patriota. Počet na modelu opracovaných hodin si ani netroufáme odhadnout.

Kš

A to už je současnost firmy Hradilových. Klempířské práce související se zateplením a fasádou tzv. „Přindišovy či Vartovy vily“ (Dnes v areálu fy Brufus Karola Drexlera) Fota redakce

SRAZY ABSOLVENTŮ KOKORSKÉ ŠKOLY

Mezi třídní kolektivy, které věnují setkávání spolužáků největší a zcela pravidelnou pozornost, patří také první poválečný ročník 1946. Nikdy také nezapomenou dodat alespoň malý článek či skupinovou fotografii do našich Kokorských novin. Nebylo tomu jinak ani v letošním roce. 25 spolužáků se postavilo 20. května před objektiv Jindřišky Slivkové v zahradě „Kokoráčku“, s klasickou kulisou za zády. KN dostaly k dispozici i všechna jména (u žen dívčí), takže se mohou i ostatní čtenáři a vrstevníci velmi dobře orientovat a zavzpomínat si na školní léta.

Ročník 1946 v zahradě motorestu.

Fota archiv třídy

Na fotografii stojící zleva:

L. Vysloužil, V. Gnacková, J. Pokorná, I. Vrbová, J. Ptáček, J. Neužilová, M. Suchánková, A. Brada, L. Grégrová, J. Uvíra, MUDr. J. Pavlová, L. Ježíková, L. Drašaitlová, J. Štěpán, V. Kupka, Z. Macková, P. Horák. Sedící zleva: D. Šišková, Z. Sehnalová, J. Čecháková, F. Hučínová, L. Březovská.

V podřepu: L. Kubíček, M. Derka, V. Nezval.

Tento dobrý kolektiv má vždy připraven pěkný společenský program, dojde i na písničky i tanečky. A to platilo i tentokrát.

Usměvavou účastnicí srazu byla také Liduška Grégrová provdaná Volková, rodačka ze Zápivováří. Stejně jako další dvě kamarádky, rovněž děvčata ze Zápivováří, pracovala celý život ve zdravotnictví, ona ponejvíce ve Valašském Meziříčí. Na sraz přijela statečně alespoň na chvíli a to bohužel rozloučit se, vědoma si recidivy zákeřné těžké nemoci a nepříznivé prognózy.

Tři děvčata ze Zápivováří, Fanyka Hučínová Kölbllová, Ludmila Grégrová Volková a MUDr. Jarmila Pavlová Radmacherová a kamarádka Zdena Macková Vitoslavská Fota archiv třídy

Osud se naplnil. Liduška zemřela krátce po srazu, 11. července 2017 ve věku 71 let. Spolužáci reagovali spontánně, do Valašského Meziříčí vyjeli na pohřeb ve třech vozidlech a s kamarádkou a spolužačkou se tak i za Kokory důstojně rozloučili. Je to krásný příklad soudržnosti a semknutosti třídního kolektivu i v našich časech, za který je třeba i v KN vyslovit veřejné uznání. Kš z podkladů od spolužáků.

SPORTOVNÍ ÚSPĚCHY ADÉLY ZAPLETALOVÉ

V červnovém čísle jsme psali o úspěchu na MČR v ploutvovém plavání kokorské plavkyně Adély Zapletalové.

Adélku čekal v posledním červnovém víkendu závod na otevřené vodě v Tovačově, kde se sjely opět kluby z Moravy i Čech. Áda předvedla na Skašovských jezerech opět skvělý výkon a zvítězila nejen nad děvčaty, ale celkově vyhrála ve své kategorii celý závod.

Tentokrát brala Adélka zlato ve Zlíně.

Foto převzato

Nicméně pohybu není nikdy dost, a protože i pro plavce je důležitá průprava na suchu, zvolila Áda, jako další sport pro zvýšení kondičky, koloběh.

Co to koloběh je? Ano, přesně to co si většina z nás zažila v dětství na různých modelech koloběžek. Jen při závodech se jezdí na podstatně delších tratích a s jinými modely. Délka závodních tratí se pohybuje od sprintových krátkých až po tratě o délce 35km.

A právě v posledním červnovém víkendu se konalo také Mistrovství České republiky v koloběhu v Plzni.

Skloubit tedy ploutvařský závod, který se startoval ve 12hod. v Tovačově a další právě v koloběhu u kterého byl naplánován start na 17hod. v Plzni nebylo jednoduché. Ale protože na startu byli závislí i další závodníci připravení startovat štafetu, bylo otázkou sportovní odhodlanosti přejet ČR a dorazit na start včas.

Štěstí při přesunu přálo sportovcům a skutečně se podařilo po úspěšném závodě v Tovačově dostat Ádu do 17 hod. na start MČR v Plzni, kde předvedla ještě neuvěřitelné odhodlání po dlouhé cestě a povedlo se jí získat zlatou medaili v ploutvích a ještě se stát mistryň ČR v koloběhu ve štafetě v jeden den.

Uprostřed mistr republiky v koloběhu 2017 Adéla Zapletalová z Kokor.

Foto převzato

Tímto náročným a úspěšným víkendem závodní sezóna neskončila. Áda získala další 3 zlaté medaile na Evropském poháru v koloběhu v Račicích, který se konal 16. - 18. 7. kde se jelo v konkurenci zahraničních závodníků z Německa, Holandska, Litvy a Rakouska, potvrdila tím svoji formu a především nominaci na mistrovství Evropy, které se koná 19. - 20. 8. v Salzburgringu v Rakousku. (Pozn redakce: ani o tyto závody naše čtenáře v říjnu neošidíme)

Po těchto závodech se již opět začne vracet do podzimní ploutvařské sezóny, kde ji čeká do Vánoc hned několik zajímavých závodů, ale především šance splnit si cíl, překonání českého rekordu v disciplíně 100BF(-kraul), který nebyl překonán již 8let a Ádu dělí od rekordu pouhých 40 setin vteřiny. Věříme, že v některém z podzimních závodů se podaří rekord překonat.

S. Z.

HODY, HODY, DOPROVODY

Také v tomto roce doplnil tradiční kolotoče program předhodového a hodového víkendu (11. - 13. 8.) na hřišti u sokolovny. **Za gesce a podpory obecního úřadu Kokory připravil Sokol s hlavním podílem národní házené „hodový trojboj“.** V pátek večerní posezení, v sobotu program pro nejmenší i nejsilnější „od rána do večera“ a v neděli odpolední odpočinkové posezení a závěr. Naplňuje se tak představa z nedávné minulosti, že hody mají trvat tři dny, což kdysi plnily i lhotecké „Porcinkule“.

SPORTOVNÍ SOBOTA

byla už od dopoledních hodin v režii házenkářů a měla svůj ustálený pořad. Turnaj speciálně sestavených družstev, dobře připravená odpolední překážková dráha pro děti a dvě hlavní soutěže odpoledne: gastronomická soutěž a soutěže o „Pohár starostky obce“ KOKORSKÁ AMAZONKA a „Pohár starosty Sokola“ KOKORSKÝ SILÁK. Soutěže a odpolední program sledoval o něco menší počet diváků, než jsme byli zvyklí. Vzhledem k blízké uzávěrce srpnových KN se soustředíme jen na část programu, turnaj, dětské soutěže a zábavy pro dospělé si necháme na říjen.

KOKORSKÁ AMAZONKA A KOKORSKÝ SILÁK

Soutěž „O pohár starostů“ se rozběhla už po sedmé. Historii, pravidla a rekordy měli diváci a zájemci v brožurce k dispozici v sále sokolovny. Letošní výsledky tam samozřejmě přidáme, ale nejprve se o ně podělíme s našimi čtenáři. Snímek (Foto H. Z.) zachycuje administrativní přípravu soutěží, původní putovní poháry z roku 2011 a poháry nového typu za 1. místa.

HOD BŘEMENEM O POHÁRY STAROSTŮ

Do soutěže se postupně přihlásilo 22 mužů a 12 žen. Rekordy tentokrát zůstaly nepřekonány. Drží je u mužů hodem 15,53 m Milan Mazur z roku 2015 a u žen Jana Valdivia 9,50m z roku 2016.

Přesto byly boje, zejména v mužské kategorii, velmi urputné. Dlouho to vypadalo, že si 1. místo po loňsku vezme zpět pan Milan Mazur, ale loňský vítěz - mladý Matěj Blum - nepřestal pokoušet osud a **sedmým dokoupeným pokusem** se vrátil na čelo závodu. Na stupni vítězů se pak borci seřadili takto:

1. místo a titul „Kokorský silák 2017“ získal pan Matěj Blum hodem 15,28 m, pouhých 25 cm za rekordem.

2. místo získal hodem 15,04 m pan Milan Mazur

3. místo obsadil hodem 11,90 m pan Lukáš Berčík

Povolení zúčastnit se soutěže vytrvale žádal asi šestiletý chlapec s tím, že žádný pohár dosud doma nemá. Jeho soustředění, urputnost, odhodlání a závodní pokus zachytila paní starostka, od které získal nakonec i sladkou odměnu.

Počkejte, až vyrostu, pak vám ukážu. Malý Jakub Z.

Foto H. Z.

Boj o titul **Kokorská Amazonka** nebyl tak vypjatý jako u mužů. 1. místo nakonec získala závodnice, která se zapsala jako poslední. Stupeň vítězů pak vypadal takto:

1. místo a titul Kokorská Amazonka získala hodem 8,55 m paní Lenka Dedková

2. místo vybojovala paní Andrea Dolínková hodem 7,85 m

3. místo získala paní Hana Mazurová hodem 7,83 m.

Protože se putovní pohár po roce vrací a obhazuje, pátrali jsme po tom,

Vlevo vítězka 7. ročníku Amazonky, vpravo první rekordmanka.

odkud je vítězka paní Lenka Dedková? Ukázalo se, že je to rodilá kokorská rodačka z Pusté, kdysi slečna Pavlíková. Také stříbrná Andrea Dolínková už stupně vítězů na hody v Kokorách dobře zná. V roce 2011 byla první Amazonkou a dlouho držela rekord disciplíny, o který ji připravila vloni až sestra letošní vítězky. (viz foto H. Z.)

Dva kokorští siláci, třetí je v zastoupení. Foto

H.Z.

GASTRONOMICKÁ SOUTĚŽ PO JEDENÁCTÉ

Letošní 11. ročník gastronomické soutěže byl ve znamení velmi zajímavých kulinářských specialit.

Ve sladké verzi se zúčastnilo 10 vzorků, ve slané verzi 6 vzorků. Kuchařky jak donášely své výrobky do sokolovny, tak se již lidem v okolí sbíhaly sliny. Některé teplé vzorky musely chvíli chládnout, aby se daly krájet na úhledné kousky pro hodnotitele.

U vzorku Míša řezy, jsme museli tlumit nájezdy hlavně mladých, kteří ochutnávali více jak jeden kousek, aby se dostalo i na ostatní. „Porotci“ smutně vzdychali, že je těžké vybrat pouze jeden vzorek, že by raději dali hlas více vzorkům. Ale soutěž je soutěž. Vzorky reprezentovaly kromě české kuchyně, také kuchyní rakouskou, francouzskou i ruskou. Zprvu se lidé ostýchali chodit hodnotit výrobky, ale těsně před koncem soutěže, se pomalu nestačily pochutiny doplňovat. Osvědčené kuchařky „matadorky“ opět neklamaly.

Děkují všem účastnicím soutěže, že si v hodovém shonu udělaly čas a nachystaly výtečné pochutnání pro návštěvníky předhodového odpoledne. Kompletní výsledky soutěže jsou uveřejněny na úřední desce Obecního úřadu Kokory u obchodu COOP a na elektronické úřední desce a zde v KN pouze první tři místa. IL

Nejlepší sladké moučníky Třetí Hanu Lehockou zastoupila paní starostka.

Foto archiv H.Z.

VÝSLEDKY KOKORSKÉ GASTROSOUTĚŽE 2017

Sladké moučníky:

1. Hana Sládečková

2. Ing. Hana Mazurová

3. Hana Lehocká

BB řezl

Míša řezy

Dušanova roládka

Dále byly hodnoceny: Karpatské řezy, švestkový koláč, rakouský makovec, pивní štrúdl, Masarykovo cukroví, jablčný štrúdl a domácí croasan.

Slané pečivo:

1. Ing. Hana Mazurová

2. Renáta Temlíková

3. Ing. Irena Lichnovská

Quiche Lorraine

Plněné masové kabelky

Masový závin s brusinkami

Dále bylo hodnoceno pečivo: paprikové lusky v kabátku, slané sušenky, babiččiny masové rohlíčky.

Ing. Irena Lichnovská a Libuše Veselská z OÚ Kokory věnují kulinářské soutěži již po léta zaslouženou pozornost a pečlivou přípravu. Ing. Alois Košťálek stál před léty u zrodu soutěží „O poháry starostů“ a zachytil i jejich sedmiletou historii.

Foto H. Z.

MEMORIÁL ING. JAROMÍRA VINKLÁRKA

VELKÁ CENA KOKORY - 2. ROČNÍK

V sobotu 17. června 2017 se konaly u Motorestu ZD Kokory hasičské závody v požárním útoku. Soutěže se účastnily družstva mužů i žen. Z dvanácti soutěžních družstev mužů se družstvo SDH Kokory umístilo na 8. místě s časem 23,4 a družstvo žen na 6. místě s dosaženým časem 28,36. Ženských družstev bylo přihlášeno deset. **Kokorští hasiči děkují všem sponzorům za podporu tohoto závodu a také všem, kteří pomáhali při jeho organizaci.**

H.Z.

Připravuje se požární útok.

Foto HS Kokory

1. AC KOKORÁČEK

Oddíl malé kopané 1. AC Kokoráček, zahajuje novou sezónu 27. 8. od 11:30 hod. na starém hřišti pod Bramborem zápasem proti Real Material. Zahájení prázdnin, které je již (bohužel) za námi, proběhlo úspěšně. Děti z MŠ Kokory měly pěkné taneční vystoupení, po nich následovalo pěkné taneční vystoupení Zumbulek a Zumbáků z Velkého Újezdu. Děti i dospělí se mohli svést na různých **podomácku vyrobených kolech** a na závěr akce byl i pokus o světový rekord a to udělat kotrmelec na kole (zdařilo se jen částečně). Pro děti měl i pěkné kouzelnické vystoupení Mr. RENO, který na závěr svého vystoupení vyčaroval živého králíka. Pořadatelé děkují všem sponzorům za poskytnuté dary pro děti.

Tak kam jedete, na kterou stranu?

Foto HZ

Ukončení prázdnin je připravováno (psáno před vydáním KN) na 26. 8. od 15:00 hod. na starém hřišti pod bramborem.

Začátkem srpna oslavil 60 let pan František Metelka, President klubu 1. AC Kokoráček. Do dalších let mu fotbalisté a kamarádi přejí hodně zdraví, štěstí a mnoho úspěchů v životě. Zaslal P. P.

NAŠE OLEŠNICE

S ohledem na povodně, zejména v roce 1980, byla nakonec na Olešnici v Kokorách u Lenochového zřízena meteostanice, která zaznamenává (dnes už po hodině) vodní stavy a průtoky. Údaje jsou volně přístupné na internetu pod heslem **čhmú** (Český hydrometeorologický ústav) s názvem stanice Olešnice Kokory. Letos zatím nešlo o žádnou „velkou vodu“, ale spíše o stav sucha, který jsme sledovali už delší dobu.

Jak většinou víme, **Olešnice pramení** v oblasti Oderských vrchů v prostoru vojenského újezdu Libavá pod Fidlovým (či Růžovým) kopcem, v oblasti evropského rozvodí Černého a Baltického moře. Na severním svahu této kopce pramení řeka Odra a nepříliš daleko Bystřice (podle místních Bystřička), která směřuje (zjednodušeně řečeno) do Olomouce.

Po rekognoscaci horního toku Olešnice (Varhošský potok, Říka a p.) s panem F. Dvořákem v polovině srpna za kritického sucha, jsem se zaměřil na porovnání údajů vodoměrných stanic v Kokorách, ve Velké Bystřici a v Odrách.

Ve stejnou dobu, tj. 9. 8. 2017 v 10 hodin vykazala Olešnice v Kokorách sekundový průtok 38 litrů, Odra v Odrách 119 litrů a Bystřička ve Velké

Olešnice, vodoměrná stanice Kokory 9. 8. 2017

Foto redakce

Bystřici 287 litrů. Opakujeme, že všechny uvedené toky pramení prakticky v jedné oblasti a zohlednění srážek je tak o něco jednodušší.

Zdá se evidentní, že nejvíce je suchem ohrožena právě naše Olešnice, zejména zohledníme-li také výpar z Tršické přehrady a mnoha rybníků, jejich napájení a málo flexibilní manipulační řády na odběrech. Převádění části vody z přítoků Olešnice do jiného a navíc vodnějšího povodí, je pro biotop na toku Olešnice a pro její pstruhový charakter sebevražedné a podle zákona o vodách nepřijatelné. Snad tomu, např. na Varhošském potoce, zabráni vyhlášky Vojenského újezdního úřadu, kamerový systém a vysoké taxy pokut. K tomu se musí samozřejmě přidat vodohospodářská kázeň občanů a společenství a cit k přírodě po celém toku a snad i další vodohospodářská opatření. *KŠ*

SLÁVA V NELEŠOVICÍCH

95 let Sokola Nelešovice

Foto KN

V sobotu 29. července se na okraji sousedních Nelešovic řadil pestrý průvod, který s hudbou prošel obcí až na hřiště národní házené.

TJ Sokol Nelešovice oslavoval 95 roků od vytvoření nelešovské odbočky, která se v roce 1922 osamostatnila od mateřské sokolské jednoty pro Kokory a okolí. Hojně navštívená akce s pestrým programem byla organizačně připravena a zvládnuta na velmi dobré úrovni. Nechyběly ani sokolské kroje, ani hosté ze dvou sokolských žup, ani živá házená mládeže i dospělých, ani historické materiály, dokumenty a fotografie. Mimořádně zaujala venkovní sada cvičebního nářadí a kvalitní profesionálně provedená betonová plocha s hřištěm na volejbal i tenis. Výborným dojmem však působilo zejména zaujetí funkcionářů i řadových členů Sokola Nelešovice přispět ke zduaru slavnosti a vytvořit pro občany i hosty příjemné prostředí. Duší oslav byl současný starosta Sokola Nelešovice Jaroslav Horák, který tak navázal na jednoho ze svých předků, který byl místostarostou Sokola v Kokorách již v roce 1903. Nelešovští Sokoli – ať se vám daří i v dalších letech. Snad se do Nelešovic ještě vrátíme. *K.N.*

Jaroslav Horák a Jiří Horák - opory házené i sokolských jednot v Nelešovicích a v Kokorách. *Foto a text redakce*

MEZINÁRODNÍ SVATBA

Dalo by se napsat moravsko- slovensko- maďarská. Vdávala se (jak už jsme uvedli i v KN) Kristýnka, přerovská rodačka, vnučka šéfredaktora a tak jsme, jako vyslanci z Moravy, do Tvrdosovců u Nových Zámků vyjeli už na druhou svatbu.

Nesplníme slib, že popíšeme nějaký tamní zvyk (pro nedostatek místa) a tak alespoň, že svatební obřad se konal v městském parku, že bylo 100 hostů a že mladá paní (po přeslici z Kokor) se bude jmenovat Csányiová a doplní tak nám dobře známé místní rodiny s maďarskými jmény.

Foto KN

Magické datum svatby 7. 7. 2017 nebylo zvoleno náhodně, váže se na seznámení novomanželů před léty. Hodně štěstí Kristýnko.

NÁRODNÍ HÁZENÁ KOKORY - PODZIMNÍ KOLO

Léto a prázdniny jsou pryč, ale už na samém jejich konci začínají podzimní mistrovské zápasy II. ligy mužů. Ligové družstvo je vlajkovou lodí Oddílu NH T. J. SOKOL KOKORY, přesto budeme věnovat pozornost i družstvům mládeže, chlapčenským i dívčím.

Na otázku kam a kdy na ligovou házenou odpoví tzv. rozlosování. Tedy: Poslední srpnovou **neděli 27. 8. začíná II. liga doma – KOKORY hostí OPATOVICE**. Další domácí zápasy jsou plánovány na **9. a 10. září. KOKORY v sobotu proti STARÉ VSI n/O a v neděli proti SVINOVU**. Domácím zápasům patří i víkend na přelomu září a října, **30. 9. je to utkání KOKORY – OSEK a 1. 10. KOKORY- STUDÉNKA**.

Venkovní zápasy, to jsou náročné zájezdy na hřiště soupeře – postupně do **DOBRUŠKY, PODHORNÍHO ÚJEZDA**, a zejména poslední tři do **BRNA, které má ve druholigové soutěži tři rozdílná klubová mužstva**.

Příznivcům kokorské házené doporučujeme sledovat vývěsku oddílu u prodejny COOP, kde se postupně objeví i ostatní termíny zápasů dorostenců, žáků i žaček a zejména výsledky. Pro mladou generaci doporučujeme na internetu „**SVAZ NÁRODNÍ HÁZENÉ**“ a webové stránky oddílu. **Nenechtejte bez divácké podpory ani kokorské borce ve II. lize, ani ty nejmladší kluky a děvčata a najděte si cestu na hřiště u sokolovny**. K fanouškům se podporou připojují i Kokorské noviny a věří, že dostanou z oddílu NH dostatek zpráv a fotografií, kterými se mohou v KN potěšit i další příznivci házené i s odstupem a v klidu domova.

Foto Karel Bluma st.

Ať ta šťastná třináctka přinese kokorským házenkářům štěstí a podporu v rodinách i v pozimní sezóně 2017, zejména těm nejmladším. Ať se věnují s plnou vervou sportu a zdravé tělovýchově a nemají pak ani čas, ani myšlenky na lumpárny.

PŘED UZÁVĚRKOU

Ve čtvrtek po hodech. Letos to padlo na 17. srpna. Ročník 1938 se sešel v hostinci u Dohnalů. J. Teimer pořídil řadu snímků, přidal i černé čápy, travertin, cukrovar a další, které ze zásobníku využijeme v příštích číslech. Za rok v osmdesáti - znovu ve čtvrtek po hodech. A co dál, se uvidí.

Foto archiv J. Teimera

Kokorské noviny, č. XIX/4, Srpen 2017, noviny obce Kokory, periodický tisk územního samosprávného celku, vychází 6x ročně. Vydavatel: Obec Kokory, 751 05 Kokory 57, www.obcekokory.cz, vychází 29. 8. 2017, evidenční číslo: MK ČR E 12660, šéfredaktor: Ing. Alois Košťálek (Kokory 118), Redakční rada: Ing. Dominik Jurečka, Drahomíra Lörinczová, Bc. Lubomír Rýc, Ing. Ondřej Ryšán, Hana Zittová. Zlom, sazba a tisk: Computer Media s.r.o.